

Margit Peterson

**NÜÜD MA TEILE
LUULETAN**

Toimetaja: Irene Õmblus
Kaante kujundaja ja küljendaja: Vallo Hallik

© Kõik õigused kaitstud

ISBN: 978-9916-668-35-1

Trükk: MJ Konsult

Pärnu 2022

Hea Tegu kirjastus
www.fil.ee

* * *

/Sven Saarsele/

Jah, mõistmatud on mõnikord me aated,
ei pruugi iga väljend kõnetada meid.
Meil elule on ikka omad vaated,
on mõni väljaõeldud sõna mõnus leid.

Kuid ma ei mõista, miks sa surud sõnu suhu,
kalk ühiskond? Miks püüad peedistada meid?
On selge see, et lõunatuul ei põhjast puhu
ja igaühel meist on käia oma teid.

Ei topi mina mingit nartsu näo ette –
nii kole pardipoeg ma ka ei ole vast.
Ma hüpata võin tundmatusse vette,
on ainult voorus see, et märkad minus last!

*13. september 2021. a
Vana-Rääma*

* * *

/mälestades Peeter Joosepiti/

sama sügav
 nagu heliseva lõõtsa hääl
 nagu meeli härdalt paitav
 suupilliheli
 nagu lauluviis mis tuleb
 hingesügavustest ja läheb sinna
 sama sügav on mälestus
 tuhmumatu
 aegumatu

sama habras
 kui sügisel langev kaseleht
 kui kõrbes janusse kuivav puu
 kui hommik mis hallist udust
 ennast päikesesse pressib
 sama habras
 on inimelu

kord mattub lootuskiir
 halli udu sisse
 kord särab ööpäevaringselt päike
 kord kuuled eneses kajamas
 heli mis ei lahku sinust
 hetkekski

aeg võib laduda mälestustelaeka
 triiki täis
 unustada akordid
 aga intervallid jäävad
 ka maa ja taeva vahele ...

12. september 2016. a
 Vana-Rääma

ENNAST KIITMAST MA EI VÄSI*/Pillele/*

See tõdemus on hoopis teisest puust,
 ta kapsaaed on teise plangu taga.
 Ma koosnen täitsa lihast, verest, luust,
 mis sest, et öösel ärkvel, päeval magan.

Las olen veidi pahu(r)pidi-Ants
 ja üleeile tagurpidi-Toomas.
 Ka aurukatla tagumine tants
 võib hakata mu elu uueks looma.

Kuid iseasi, kas ma seda tahan
 või viskan hoopis mured homse nakki.
 Ei koti üldse mind, kas aeg on raha,
 võin vaenlasele soovida guud lakki.

Kui tahan, topin kirsasaapad jalga,
 kalipsot kannan õhtul piduriideks.
 Ah, üleüldse ma ei miskit pelga!
 Ka nina nokin kasvõi ajaviiteks!

Võin olla lihtsalt iseenda rassist,
 nii ainulaadne, kange kui ka lapsik!
 Ja kui ma erinengi hallist massist,
 ei nõela ma kui mürgilinnust vapsik.

See tõdemus sai hoopis teise kõla,
 ta nägu kõlab veelgi tuttavamalt.
 Nii enesele alla panin õla,
 nüüd armastan end, lausun ruttavamalt!

16. september 2021. a
 Vana-Rääma

KEELATUD VILI

ja sa läed
 ja sa läed
 ja sa läed
 ja need jäljed ...
 ja need sõnad ...
 ja see Tõnis Mäe erakordselt
 andekas falsett
 see kõnetab
 ja kõneleb
 pannes südame
 kordi kiiremini
 verd pumpama
 nagu esmaarmunult
 mitu takti järjest
 üha nõudlikumalt
 üha nõiduslikumalt

olen minagi läinud
 ja käinud
 ning tagasi tulnud
 endast jäljed maha jätnud
 ees varjude kulgenud
 iseendaks jääda julgenud

nähtamatu maailm
 paotab salakambri ust
 vaid valitutele
 hoides seda poikvel
 kuniks ...

üha enam avanevad
 nende inimeste silmad
 kes näevad
 kes pole vaimupimedad
 ega enese vastu egoistid
 kes ei tõtta tapma
 oma füüsisit
 ega lase teha
 ajudele pesu
 vaid tunnetavad ja tunnevad maailma
 läbi südame
 ning pesevad ennast siis
 kui selleks on vajadus

üha enam laotab universum
 üle väljade
 valget vaikust
 millel pole nime
 ega tagajärgi

aga inimlaps tahab tulla
 tahab sündida ka siis kui
 meditsiin ja maailm
 teda ei soosi
 sest tulijat ei saa keelata
 ka siis kui
 keelatud vili
 ei ole kõige magusam

16. september 2021. a
 Vana-Rääma

PROHVETLUS

Kui sügise hakul
seob suvesoe
lõimesid sõlme,
et ahel, mis kestab,
jääks kestma ka
peale kaost.

Niisamuti astume
meiegi
põlvedest põlve,
sest tulevik vestab
uuest sündivast
maailmajaost ...

*16. september 2021. a
Vana-Rääma*

ET KOKKU HOIAKS VANA KUI KA NOOR

All pilvi vaikib maa me sünniloost,
kuid õnneks oskab kõnelda legend
ja rahvasuu on meie vanem vend.
Nüüd ühte hoidkem, et ei vajuks koost

me vabariik, me armas väike maa!
Me peame lihtsalt ühendama käed,
et ära ei viiks meid nüüd võõrad väed,
et rahvas suudaks õnnest hõisata,

et kokku hoiaks vana kui ka noor,
et uhkelt lehviks Toompeal trikoloor ...
Seepärast, kallid maalane ja kaim,

sa hoolitse, et janus poleks taim,
et võrsuks mustas mullas viljapea,
et kodus oleks turvaliselt hea!

*17. september 2021. a
Vana-Rääma*

OLEN AUS JA REBEL

Ma lõunaks manustasin baklažaani,
mille tädi Maali eile turult tõi.
Ja õhtusöögiks mugisin banaani,
kuid hommik taas mind verest välja löi.

Need maskid, maskid, maskid
sa endal rebi eest!
Ei iial vaksineeri
ennast ükski õige mees!

Mul piirangutest ammu juba villand,
lauslollustega ma ei ühine.
Võin purustada unistuste sillad,
on Toompea käsud mulle tühised.

On minu tervis minu enda teha,
ei lase ennast ära süstida.
Sa vaata, milline on minu keha,
ei häbene ma oma büsti ka!

Me ühiskonna allakäiguredel
on masti tõmmatud kui trikoloor.
Ei mina muutu, olen aus ja rebel,
ei kõiguta mind pasameedia koor.

*21. september 2021. a
Vana-Rääma*

ET SÜGIS TAAS VÕIKS ...

Seob sügis heinakõrsi kimbuks kokku
ja viljad puistab aida ulualla.
Ta vormib õlekubu, jõulusokku
ning maale niisutuseks vihma kallab.

Ja selga paneb kirka sügiskleidi,
veab tantsupoognaid tuulepoistega.
Ta flirdib ainult pisut, õige veidi
nii suve, talve kui ka teistega.

Et sügis taas võiks saada kõdumullaks,
sa ära riisu lehti puude alt.
Et inimlaps ja loom seal ringi hullaks,
mis meile antud loojalt ülevalt!

*22. september 2021. a
Vana-Rääma*

NÜÜD TA SIIS TULI ...

Nüüd ta siis tuli
vananaistesuvi
hilinemisega
tõmbas aga põsepuna palgele
andis valu tantsujalgele
nüüd ta siis tuli

Ega tulijat ju ei
saagi keelata
nagu me teame
nagu teame ka seda
et minejat ei saa keelata
alati ei piisa ka sellest
et vanematel on eesõigus

Nüüd ta siis tuli
vananaistesuvi
hilinemisega
aga aeg on ulatada
teatepulk sügisele
sest tulijat ei saa keelata
minejat ka mitte

Mina lähen näiteks magama
sa ei saa mind keelata
alati ei piisa ka sellest
kui sa tuled
ja kustutad
tuled ...

*22. september 2021. a
Vana-Rääma*

KULGEB AEG

Kulgeb aeg, veab aastad ära,
tõrjub mälestused teelt.
Alles eile kriuksus värav,
kõneles mis muistset keelt.

Aga ajavool ei peatu
nagu kärestikus pais.
Kuigi aeg on vahel eatu,
juuni lõpp võib olla mais.

Aastad nagu sügishallad
ühinevad randevuuks.
Kui sa raja ära tallad,
pole ruumi enam muuks!

*23. september 2021. a
Vana-Rääma*